

↓

CARNETE MARO

36

— 1985 —

Aurel Dumitrescu,

5673 - BORCA

JUD. NEAMŢ,

— ROMÂNIA —

W. H. W. W.

30

W. H. W. W.

W. H. W. W.

W. H. W. W.

W. H. W. W.

*

- Avem nevoie de lungi tăceri pentru
a spune un singur cuvânt.

*

- Nu există limită în care dragostea
să poată fi ținută la rind.

*

- Fiecare cuvânt trăit cu un poet
este tare puternic.

*

- literatura n-are cum să fie un
cort de piine pe care se semnează
câte unul din când în când.

*

- Rareori ai privit o femeie mai senzuală
decît Clara Bow! Minunată creatură!

*

- Nu, alții n-^s mai deștepti! Doar că au
o memorie mai bună.

*

- Reveni un film emotionant al lui Jerry Hoffman - "Vracul". Mama a fost profund impresionată. Hice că n-ai mai văzut niciodată un film ca acesta, cu o asemenea poveste.

* Proca, duminică, 15
septembrie 1985

- Penibilitate, din nou, la școală. Huli-
ganul acela de ed. fizică a făcut iar scandal
noi un ti n dea ore de sport, de parcă ar
fi fost de lui. N-ai întâlnit un individ
mai infect între oameni. E ni păneea
futura celorlalți.

*

- EA. Va pleca la Prosoara mine! N-ai
s-o iulești niciodată puțin. De fiecare dată
când te gîndesti cu dor la EA, ti n umereșe
ochii. Cît de profundă ti n intrat în
suflet! De neuitat, de neuitat!
Ti n dorești săt de mult BINELE!

*

*

4

-Ti-a scris o epistolă cu părerea de rău
că nu mai poate trece pe la tine. "Ţi
doresc multă linişte şi-ţi mulţumesc sincer
că existi, că m-ai făcut altfel, cu totul
altfel decât cum eram."

*

-Constată: totul e invidios la şcoală
fără Tudorita şi celelalte puştioare de
anul trecut. Erău apoi frumoase, te
legau atâta ani de ele!

*

-A venit Radu Florescu în concediu. Te
bucuri că ai cu cine vorbindu pe aici!

* marti, 17 septembrie 1985

-Si totuşi: tare nenorocit eşti, tare smărit
că nu poţi pleca de aici, că eşti în continuare
jignit fără motiv, că nimic nu se lim-
pescete în existenţa ta.

Ai treizeci de ani şi te plângi. Alai
bine te-ai sinucide!

*

✓ *
- A iubi pe x sau y "tine de orgoliu,
"a iubi" tine doar de finta."

*
- Trei zile la P. Neamt. Trei femei
ti - au spus ca te iubesc mult.
Doua te - au si comis. Una a dat
telefoane isterice.

Imense cori la piine. Ti spui lui M.,
trezind pe linga o asemenea coada:
"ftii ceva? Daca vreau sa fac pe nebunul
ma opt la o asemenea coada!"

*
- Adrian, cu doctorita sa dobozand in
punctuali. O Livia care-ti amintea
de moare.

*
- Te - a durut abdominal ingrositor.
Parc - ei osea o tatie in tine!

* luni, 23 septembrie 1985

*

6

- Nu-ti mai place să scrii scrisori! E
un sentiment nou, aproape inexplicabil.
Senza că nu mai poți trăi singur?!
Senza că - într-adevăr - te maturizezi greu?!
Mai multă luciditate?! Teama?!

*

- Inclusiv notatiile stupide din aceste
carnete încep să te irite.
Ce-ar fi să injuri tot ce e de injurat
după care să te sinucizi? — Fără
ca să te găsească cineva. Apoi
pentru mistici...

*

- Citesti de-a valma: Nae Ionescu,
Barthes, Tudor Octavian, Fée Strauss,
Rimbaud, Steiner, Cioran, Grigore
Vieru, Bergson. Și nu vrei să te mai
plîngi, oric-ar ieri din zilele pripădite
dure pe aici!

* miercuri, 25 sept. 1985

7

*

- Ah trebuie să te duci la primărie pentru a se confirma oficial că încă ești viu.

*

- Citești. Te schimbă în aceeași pete.

*

- Vine o femeie. Pe drum. Cum să schimbă ea puștii cu care joci rummy?!

*

- Prea multe dureri de stomac! Ti-au dat laxativele. De asta nu mai poate creierul tău!

*

- Bărbatul se duce în grădă, speriați, ca să nu mai tipă la mărăcini și îi dă femeie ca să o la cine tipă.

*

- Minela. Femeie și proiectată pe un pile de mări încărcate. T-ai

intins a pară. Gura ei se rezema
sfiosă de fruct. Era frumoasă.
Ai dat un telefon ca să-i sunești
un transfer. Dumitrescu și traficul de
influență.

*

- Copii proști la școală. Cei de-a 8-a nu
știau care-i cina și care-i micul dejun.
Cel mai doborât dintre ei și și-a spus
că el, seara, ia masa. Fusese noștii
fără să fie inteligent.

*

- Nu există femeie de 40 de ani care
să nu se îmbiească oricum, aproape
cu disperare. O, bietele doamne
și batisatele lor strâpțite!

*

- Sexul face totă dezordinea lumii.

*

- Rimbaud. În ultimele versuri își
bate joc de prișorile noastre.

*

25 sept. 1985

9 *

- Dumitrescule, mai ai timp să
scrii „Oda ta în metru antic” ?!

*

- Te-ai gândit, într-un mic de
noapte : să nu vorbim prea mult
despre umbră, pentru că ea
depinde de existența luminii.

*

- Ai citit de nenumărate ori „Tratatul
de eretică” în ultimii trei ani. Azi
ai fost copios. Ești mai liniștit. Iată
de a „gîntă” muzicală (EA), Tratatul
se pierde în anumite porșje muzicale
dar nesemnificative. Ai recitat asta
ți-a luat cîteva ore. Dacă ai avea
o mașină de scris acasă, ar fi tare
bine! Dar nu ai.

*

- O scrisoare de la EA, din Brasov.

10

Nu e proastă. Contaminată de truse,
de lecturile din Paler și Pruzura. De parte
Acum simți mai clar că EA e o utopie.
O utopie căreia îi duci dorul.

*

File cu Radu Florescu, în continuare.
Nu-ți dai seama cum îți vor ceda
nervă după plecarea lui.
Nu ai vestă despre eventuala ta plecare.
Ai avut ore la școală de pe sobora. A-
pussepe totuși elevii nînt totalmente
nepregătiti. Cei de-a 8-a nu stiau
ce e "micul dejun" și "cina", iar
despre "perfect compus" nu puteau
preciza dacă e o ecuație sau un
cocor. Ho! profesori! Halal
învățămînt! Cum ai putea să-i
mai salvezi pe acești copii în doar
cîteva luni?!

* duminică, 29 septembrie
1985

//

*

- Radu a plecat azi la P. Neamt, mi
de-acum n-a să te mai viziteze nimeni
Încă nu-ti dai seama cum vei supra-
viețui!?

*

luni, 30 septembrie 1985

- Începi a scrie oarecui: "la ora 15,30 e
o vreme excelentă pentru a înceta din
viață."

*

- N-ai vâdit nici morți, însă ști că
arată rău, că inhibă, de aceea tot ce nu-ti
iese ti se pare un cuc mort pe masa
ta de scris.

*

- Toate pășunile care nu stau de vorbă cu
ficialozii își fac iluzii. Ca tine.

*

- Nervii nu-ti sânt doar intimi la maximum
și sânt pur și simplu încalcați.

*

- Ai ales singurătatea nu pentru că ei
sînt Dumnezeu.

*

12

*

- Dacă nu te-ai lăsa zilnic îngulecat
de cărți, ai sunelbuni.

* octombrie 1985

- Un vis cu teta, după mulți ani-re
pare. Venesi într-o masină, ploua.
E sticai bolnare. Te grăbeai. O-nfiluști
pe unoma pe drum. O certai că l-a lăsat
ningur în casă. Intrai în casă. Deschizi
ura camerei (toale) și vezi ce-i cu el.
Era cu spatele în picioare și-n
Troizea pantalonii. Încerca să bage
picioarul stîng în pantalon. Voia să
se întoarcă să vadă cine-i. ~~Te-a vădit~~ ^{Te-a vădit}
la a doua sau a treia încercare de
a întoarce capul și a exclamat
constatativ: - A!

*

- Laurentiu Dumitresc la Borca.
Pnea puțin timp pentru a deveni
profunzi.

*

*

- La P. Neamt, în două zile. Te vezi
cu Maria și brusquelement celelalte lu-
crări pierd în faza intilnirii noastre.
E întotdeauna frumoasă și va trebui
să-ți înveți nebulina cu absența
de inspirație în lume. Cu atât mai
mult la femei. Și vezi pe Nae Ionescu
Dubinea este pur spirituală. Dubinea
Tropului e o continuare imperfectă a
activității de iubire. Și poate că la oameni
numai moartea este la taie.

*

- Vezi un alai de pufoase favorite
într-un peisaj munteșesc, verde,
însoțit, sărăcic. Erau toate. Și una
desprinzându-se spre tine, căutân-
du-te. EA. Era oza frumoasă. Te-a
trezit gâtuit de dorul de EA. Parosteai!

*

- Adrian a ieșit la Concursul de
debut al jurnării! Radu - nu!
Sunt cincisprezece nume! Numai figur

cu mici excepții!

14

Prime, în sfârșit, căi Adrian iese în lume!

*

- Depistată de la Ion Simut. Un în-
ringurat. Cu voia altora. Tice:
"Jumonal și nelimititorul volum de
poezii Furtunile memoriei".

*

miercuri, 16 octombrie 1985

- D.R. Popescu și alți scriitori au
trecut cu un autocar prin Borca,
în drum spre V. Bornei și Călimani.
Afi această din articolul "Contacte"
al lui Nicolae Turtureanu, apărut
pe prima pagină în CRONICA nr. 41 din
11 octombrie 1985. La un moment dat,
deseșiind drumul spre V. Bornei,
convenea: (...) "În curtea bunicului
de la Pipirig cresc rânze. La Borca
e învățător poetul Aurel Dumitrescu.

15
Borosteni ne întâmpină cu bucurie
bucurilor epurase, (...)”

*

- la P. Neamt, răsfoind planurile
editoriale pe 1986, constati cu bucurie
că Gellu Borian. e-n. planul ferm
al editurii Junimea! În ofițit,
dragul de el!

Primesti a scrisoare de la el, între
timp. Teri. Ţi spune vestea despre
el, după ce mai întâi preciza (n-
te felicită) că te-or fi văzut în
planul Cărtii Românești ~~constat~~
treceți cu a carte de Poeme.

la P. Neamt nu văzusei planul
Cărtii Românești. Nici nu şti dacă
trebuie să te bucuri, dacă e-ntr-a-
devăr așa! Acum sece zile ai vorbit
cu George Băcăiță la telefon și
ști șpusex că ești în plan, dar că

acesta Trebuie să vină aprobat ¹⁶ de la
Consiliul Cultural. Era - u concediu,
lucra, scia deci. Te - a întrebat ce - ai
mai rezolvat cu serviciul, se oferise
să vorbească ni el cu Amza Săceanu, să - i
spună ni D.R. - ului. Oricum e un scriitor
de Treabă. Poate că are - ntr - aderă
„Moldova demnității noastre”.

*

- Ei, ciudat, și scrii cu dor!

*

- la școală — jale ! Nici un leu de
clasa a 8 - a nu știa că titlurile operelor
se scriu între ghilimele. Ai făcut o
critică. Ce dracu i - au învățat profesorii ?
Pentru ce n - au plătit ?

*

- Începi să înveți engleza. Ai mai
început și altădată. Nu trebuie să mai
cedezi. Îl fault !

*

- Multe pagini din *Patrie Botezată*.
 Și mai multe din *Nichita*. Două ore
 citești într-un dicționar de mitologie
 generală al lui Kernbach. Răsfoiești
Mircea Eliade. Citești *Cesar Ionescu*

*

- Ești ningură. Dar e bine.

* 18 octombrie 1985

- După ce vine frigul, una din
 cele mai mari bucurii pe care le-ai
 trăit deseori a rămas focul care
 trosnește în sobă. E atât de liniștitor,
 atât de reconfortant și auzi
 focul în sobă, în timp ce afară
 e nece sau e vijelie!

În toamna aceasta nece, pentru mai
 mult ca oricând focul din sobă
 este o bucurie pe care o trăiești cu
 voluptate, liniștit. *

*

18

- A compătimi înseamnă a-l pregăti
pe om pentru înmormintare.

*

- Măre-i Parisul lui Dumnezeu!

*

După ce m-a făcut-o la timp, în
„Ceahlăul” nr. 2520 din 12 octombrie 1985,
Gustian Lăvescu scrie despre Fortunile
memoriei. Spicuiesti: „Un poet de cer-
titădine al valului liric impus la începutul
acestui deceniu ... (...) Post-modernismul
lui Aurel Dumitrescu e unul al regizării
ironice a patului textual, al aleneării
combinatorii de planuri între fantazia
senzitivă și fantazia lecturii, producând
aderente „furtuni” de semnificație.
„Dinova paradoxalia”, titlu dat umia din
ciclurile cărții, se referă tocmai la mira-
colul poeziei de a-și crea autonomia de
iluzie și totalitate de a ne-și supraîna
apartenența la textul concret, citit cu

scrii lacrim¹⁹ de imagine, după cum poate
neagra întrepătunderea, la instanța lirică
(!; n.m.) a zărilor vital cu această coldă
frige rime a reveriei de bibliotecă (...)
Place, la acest poet, fantasticul textual
cu care stă răz-ni sustine fiecare experiență
asociativă (...)" Delr!

* 20 octombrie 1985

- În "Converbină literară" nr. 5/1985,
la Cronica literară, sub titlul "Ten-
dinte", Constantin Pricop Teoretizează
pe marginea opusăturilor non-venitilor
în poezie, după care se ocupă de liric
Ioan Stoiciu și de timp.

Printre altele, despre timp: "Mai
multă încredere în puterile originare
ale poeziei are totuși Aurel Dumitrescu în
volumul său de debut, Fortuna nouă
("memoria", încă o altă olesire a poetilor
de azi). Autorul, care, de altfel, e de mai
multă vreme prezent în presa literară
în antologile unor edituri, (!; n.m.)

m-a intrat, precum alții, în ²⁰ atenția
unei critici fixate, nu se pte de ce, numai
pe cetera mame. Calitățile mele nu sînt
mă cu nimic mai prejos de ale celorlalti
colegi de generație. Dimpotrivă. N-
oș, vrea să se creadă, spunînd asta,
că volumul lui mi se pare sîntu totul
remarcabil. Influența din cărțile celor de
aceasi vîrstă care, mi se potrivesc
structurii sale artistice, îl fac uneori
vulnerabil. Pentru că Aurel Dumitrescu
e în primul rînd un temperament liric.
cărui lecturile, bine animilate, din
poezia modernă, îi dau de obicei prilejul
să-și pună integral în evidență propria
personalitate: (citează de la
pag. 33 și 55).

Proprietatea percepției, capacitatea poeziei
sale de a reda gîta mirărie, a fainei
se vrea a descoperii (...) mă fac să
cred că Aurel Dumitrescu va atrage
atenția cititorilor avizați. (...) pentru
el lirismul constituie revelația unor
posibilități nelămurite de a pătrunde
spații altfel inaccesibile (...).

De aceea ²¹ recerentele necontaminate
de nici o modă' din Furtunile me-
moriei mi se par a schița a perspec-
tivedi fertila și cred că Aurel Dumitrescu
este una din promisiunile cele mai re-
sicioase ale poeziei tinere."

*

- Pentru o mai economisire linția
igienică, ori dus la v.c. citesc
volume victorioase semnate de
Tiberiu Utau, Mihail Bănuș și Paul
Anghel. Rareori ai constatat atita
gigantism năle trei semnături.
Ai sentimentul, însă, că Bănuș este
desăvârșit în gîgism și incultura.
Citești alambicat la-ntimplare :

"De-acela plouă stele și se năltă
Ereți ca să coboare iar.

Tori lingă drum, cînd metal se
dăscolte
Privesc către marele-n zadar.

- Nu mai pînă, mai mult, la cer!
 Spune încredințat că nu e pînă,
 În cluj aici, e săcămînt de fier
 Și alte bogății, ni-a tale nînt!"

Sau: "Citefort, ce șoldieli
 Au făcut istetii meșteri,
 Începînd încă din pesteri,
 Cite greșuri ni-ndoieli
 Pînă-n era nucleară
 Pentru-oșă știință clară!"

Da, "citefort", vorba acestui
 Institut de debilitate care este
 Pœminc, pentru a-ti face de
 rupine toate rudelile!
 Cit de vinovat este Partidul
 pentru cîi l-o creat pe M.B!?

* 21 octombrie 1985

(Intr - o scrisoare catre Marta Petre)

... mă simt ca un nervosic în care bat clopotele.

În rest, capul meu stă în debaraj. Îl scot pe un volum al tău. E numai rîng pe acelu.

În "la Nouvelle Héloïse" se preciza că "guzos e numai ceea ce nu există".

Încet, încet, voi spune tot mai des că asta se naște din păință, să scriem pentru a ne apăra de ceea, în primul rând de noi, că nimeni în stare să creadem în orice fiindcă un sistem obizuit cu orice.

... umblinta, acat dar creștin prin care ne lepădăm de noi însine.

... în limbajul e filosofic, ci modul cum te plasezi în raporturile cu existența. Poezia nu e, totuși, cunosptere, e pregătire pentru cunosptere (poate în genul ascezei, pînă la un punct); cunospterea

"ocupat" de ceva ²⁵, căi cel mult mă
deteriorez, căi mă mă împlinesc(!),
ci doar mă complac. Poate putea spune:
nu-i iscodesc. Dar a iscodi implică orice
ni complacerea. Complacerea în așteptare.
Iscodești, desigur, dar iscodești pentru că
te iluzionezi în naivitate: crezi că se
va întâmpla așa cum ți-a sorbit
intuiția

Fantasmelor nînt dădora de mine.
Fără imaginație, nînt conșius, lumea
n-are exista.

24 octombrie 1985

*

- Scriind cărți, îți amintesci ni de cititori,
însă niciodată de gusturile lor.

*

- Ești demn de această viață numai
în măsura în care-ți scrii cărțile foarte
bine. Ții aceasta în fiecare zi, Doamne,
at de bine ești!

*

*

26

Îi scrii Elisabetei Vartic, care-ți scrie
în răspuns, după o tăcere îndelungată care
te-a zădărnicit în mod repetat: „Nu sînt
diavolul, nici măcar Dumnezeu, sînt
Aurel! Înțelege, Elisabeta?!”

*

— Știi că ești POET nu pentru că scrii,
nu pentru că publici, ci pentru că nu te
interesează nimic din aceste lucruri atunci
cînd ești singur în neînduplecarea ta.
Nu vrei să cucerești pe nimeni și nimic,
vrei pur și simplu să-ți faci datoria
față de CVÎNT. Tie, Dumnezeu ți-a
dat numai CVÎNT.

*

— Unica bucurie, în continuare: venirea
înverii în timp ce în robă focul
troaște. E tot mai frig afară și cei
de prin oraș îți scriu că suferă de frig.

* marti, 29 octombrie 1985

*

27

- Atât timp cât vei trăi izolat și singur
nu-i vei putea spune nimic unei femei
cui o iubești.

*

- Marieta din piesa „Actorul din Hamlet”
de Mihail Sorbul: „Voaia bărbaților
vă trebuie vocație. Nouă ne trebuie
altceva”. Desigur!

*

- Ai umblat ~~prin~~ prin pădure, ^{tehnici} ca o
bursă la Paris.

*

- Când se stinge s., citești la
lumina unei lumânări. Ți închipui
că e o luminare care-i arată cu degetul
pe deșteptii care țin discursuri.

* miercuri, 30 oct. 1985

- Te întreb: - Care-s cele mai mari
bucurii din viața ta?

Răspunzi: - Cele pe care le-am
meritat!

*

UN DRUM LA IASI

- Vineri, 8 noiembrie, oi mîdi — spre P.
Neamt. Toamnă rece, încă. Adrian
Maria — grumoză, în trening, scribulită.
Radu și Maria lui.

- Sămbătă, 9 noiembrie. În autobuz, spre
Roman. Umleli pînă oros. Plictisit. Te liti la
figura, mîncîci ciocolată. Si e omlă. ^{*}
În tren, te simți foarte rău, aproape
ametesti. Senzație de sufocare. Cobori în
Josi ca un mort. La Casa Popor mîi
mîncari. Te întilnești dans la rue pe
Constantin Pricop. Sîmparat pentru că ar fi
fost „nos” dintr-un plan editorial.

Te-întilnești, la Casa Universitarilor, cu
Luca Pitu. Puncuroși. Pînziți. Umlelt pe
Trăni. Pînziți. Apoi, ocași la luca.

Str. V. Lupa, nr. 106 B, Bl. G5, et. 2⁹, Ap
3. Asostru. Vănușe tot. Interior de san-
tier. Căștile lui, minunetele lui cărți
în toate limbile, în sași. Ca ni-n'
septembrie. Stai răstus un timp. Te
rimteai rău. El mai dă cu un vor în
hol. 'Spoi — în noaptea, prin oras. Un
profiterol. Citroușdoi. Discuții. Tăceri'. Te
doare, în continuare, totul. Te mai liniștesc
în apartamentul colegei de catedră a
lui Luca, Corina Dimitriu. Plecați de
la ea după ora 22.

- Duminică, 10 noiembrie 1985.

Mîncăți un pepere în piatră. Era foarte
gustos. Urca pînă la etajul 8 al blocului
în care stă Dana Dospinescu. Urma să
vină la 13 la Casa Universitarilor.

Cu Luca, pe Străzi, luînd-a pe Căbăreșii
pe la sinagogă pînă-n Cucu. În centru
spoi, bînd bere. Te simți mai bine. Lung
discuții. Te simți totdeauna foarte
bine în compania acestei biblioteci
de elită. Luca. Un simplicitat, un intelec-
tual rar. Un ciudat.

la Casa Universitarilor. Mîncăți varză
și musaca. Altceva nu era. Vine și
Dana. Prezenta ei te-a incomodat. Te-a

30
Fi dus cu Luca, Valeriu Gherghel (n
Constantin Andrei) la spital, la Petru
Tutea .85 de ani. Operat de cataractă.
Generația dinaintea lui Cioran. A
fi fost o întâlnire memorabilă.

Ambluți cu dâna prin funde, prin
Căpou. Până înghețată de frig. Înc
cep durerile. Vă refugiați în apartamentul
lui Luca. Singuri. Ca niște brotaci.
O conduce acasă. Apoi pleci la liceu
Antonesei. Stai trei ore. Vorbești. Citea
un studiu al lui Mihai Dima Gherghin.
Mai sălbiți. Numai despre cărți vorbim.
Andreea și Irina. Intotdeauna divăgante.
Noaptea. "Un tramvai".

Singur în casa lui Luca. Până la
ora 1 noaptea, citești, descoperiști
multe cărți. La 1 și ceva apare Luca.
"Revoluționar" întâlnirea cu Tutea.
Ai mai luat câteva cărți. "Eugène
Ionesco - "Journal en notes" și
"Antidotes" (cu eni în umbră nicăi
altceva!) și Maurice Blanchot ("L'arrêt
de mort").

- luni, 11 noiembrie 1985. 31

Pleci pe la 8. Te subratigosi pe luca
ni-l inviti de tinal nou 'chess' toi.
Găsești un navetist- ofanerist care te
aduce cu mașina pînă-n P. Neamt. U,
bine!

la 14,30 — Maria. După ce te-ntilnise
si cu Adrian. Ji duresci dorul celui
fumoos. Poate că n-oti sunelunit
în mai multe ore!

Seara (Adrian nu merge!), la Teatru.
E Festivalul Teatrului pentru tineret.
N-ai bilet. E un prim spectacol. Te
introduce Paul Chiributoi. Teatru
Nottara. "Acesti Ingeri Tristi" de
D.R. Popescu. Regia Mircea Comătescu
cu excelentul Horatiu Malăeș (Joy),
Anna Bogdan (Livia), Dorin Varga
(Moran) și alți critici. Spectacol mi-
nunos! Te-ai întors fericit în
garnitura lui Adrian. Vă culcați
după 12.

- Marti, 12 noiembrie, la 4,30, te scoli și
iei primul autobuz spre Psoara. Ajung
la 6. E mai cald afară. Pe noaptea

scrisoare (în sfârșit!) de la Marta Petreu.
Și iarăși cretinismele de la puoală. 32

* marți, 12 noiembrie
1985

- Cei care fac dizidență sînt foarte
minoritari. Nu poți face dizidență bună.
Pentru că nu rezisti (Nu e vorba de
time, design). *

- Ai 30 de ani. E 21 noiembrie,
o joi, Omăt. A nins în zilele din
vreme. A fost frig. Azi e mai
cald. A fost. Sonda B.O. venit
cu o campanie. O fetiță ti-a adus
un pachetel Trimis prin poștă de
la Jari. Dana D. îți scria pentru să
de pe 11 noiembrie și ti dăruia
o casetă. Cu muzică, te gîndesti.
A venit și Joul. Uitate că ai 30 de
ani. Și Radu Florescu a apărut.
Cu el ai stat toată seara. 30 de

ani. De micine, de ori³³ schimb
prefixul. Nu esti nici trist, nici ve-
sel, nici deutot. In scrii cartei
Petren, oricum impadrit. Te
rimti doant. Asculti muzica. Taci.
Te seculca doant si singur.
Nu-i nimic de spus.

* joi, 21 nov. 1985

- Junea este a imparatie dreapta
in care oglinzile ne strimbea.

*

- Panica e pentru grecii, nu pentru
fetele de 20 de ani (scriindu-i danei
D.).

*

- Traim din nostalgii, dar in nici
un caz din binefacerile lor.

*

- Mama povestindu-ți o întâmplare amuzantă cu totul tână : cică a venit, (ca în multe alte date) odată beat și după un prea multă vorbă a ajuns la concluzia că pe el nu-l iubeste nimeni, sau că s-a dus afară la poartă cîinelui și s-a culcat alături de cîine, zicînd că numai cîinele îl iubeste, că acolo e singurul prieten care-l iubeste etc. Și mama zicîndu-i să se ridice de acolo, că nu-i rusine, c-a să-l vadă oamenii.

*

- Pe 22 noiembrie, la prînz, găserți în cutia postală trei telegrame (de la Ivinu Ioan Stoiciu, Jolanda Lupescu și Fernand al ei și de la Torii Nagli), o vedere (de la Elisabeta Vartic) și ~~plăcuțe~~ plăcuțe (de la Lucian Vorliu, Dana Dospinescu, Verilica Taranu, Violeta Sibana-Măntescu, Maria Tincă, Tudorița, Juliana ? și o necunoscută).

Te-ai simțit bine. Săvea nu te uitase de

nuia ta .

35

*

- Ai scris în seara aceasta, în sfârșit, un text: "Viata la țară". Începe așa: "În fiecare zi îl văd pe tînărul conte scriind o scrisoare în lumina difuză. Are cisme negre și / mai multe mășuri internate - nospicii / e atât de tînăr ar trebui să plece undeva în cermea / ...

O, bine!

*

luni, 25 noiembrie 1986

*

Din ISTORIA PUSTOAICELOR

(o scrisoare de la Ileana Pondaș, după ce te scandalizase asemănarea flagrantă dintre o poezie a lui Mircea Micu - "Testament" și un text al ei apărut în ATENEU - nr. 10 / 1986. Mai sunt, cele două texte:

Mircea Micu — TESTAMENT 36

Am ră-ți las calul meu moștenire.

Și frumos, alburos și nălbire

Și minciunos ca o amintire.

Caută-l când vei vedea că nu mai respir,

L-am pripornit în grădina pustie

legat simbolic de un trandafir.

și Ileana Boudăi, Liana Rares, deei,

cu „destinul poeziei” (ATENEU-10/1986)

Îți las ca amintire poemul acesta

înalt și slab și minciunos ca adevăsurile tari

după ce nimenți că nu mai respir

caută-l în grădina

prin culturi

e pripornit de-o tulpină de trandafir

simbolic arsat

ca să știți cât mai există.

deh!

Și scrișoarea, fără formulă de adresare:

21 noiembrie 1985

Ai smelburit? Auzele, cum poți ră-ți

Inchipui ora - cera³⁷? Oare după atâta timp n-ai învățat încă să mai crezi în cuvântul meu? E prima poezie a lui Mircea Micu pe care o citesc și acum de la tine! Dar lui Daniel Corbu 'm-mi amintesc să-i fi trimis vreo dată texte.

Ooo, simțem "creaturi" feminine... Recunosc, nici n-am fost vreo dată altfel! Dar voi, voi ce simțeti? Dacă n-ați auzit poezia cu voi, ce-ați fi? Nu uitați că simțeti tot la fel și că mereu vă plîngeți de singurătate! Vă plîngeți de prea multă singurătate și aveți certitudinea că vă ajunge încît aceste "creaturi feminine" sînt intradecor niste obiecte, niste pionii care pot fi mutați de ici colo.

Să nu vă supărați dacă am să vă spun că de puzlamale simțeti, să nu vă supărați. Mincinos, prefăcut în înțelegerea sufletelor. Nu e un mod de nădăruire. De altfel "nădăruirea e arma... prostului"

2

Ah! de bine mă simt acum, încît dacă te-ai simți nu ai refuza să-ți trag o palmă fără importanța umărului.

30
Mă mir că nu vă scot femeile pe uși
afară să veniti înapoi, țărându-vă în
genunchi. Sunt prea bune cu voi, știu
că iubească să vă facă toate nofturile.
Dar dacă n-ar exista? Ce bine ar fi!

Dată-mă că nu-ți scriu în modul meu
obisnuit, cu "inteligenta" mea clasică.
Sunt poate și impertinentă puțin, evident,
e o chestiune pe care mi-am însușit-o
aici, cu "oamenii-canalii".

Au crezut că omul care mă înțelege este
tu, au crezut că poți să mă înțelegi.
Fără să mă judeci, și fără să-mi iei
"conferințele" mele drept... De fapt, nu
ești obligat să faci nimic pentru mine.

-3-

Fii bun, măcar așa că e ziua ta, și să-ți spun
"la mulți ani!", și aleg
simplicitatea ca orice rău să-l suport
mai ușor. Uf, cât de des aș vrea să mor
(că nu mă crezi)?

Și mulțumesc că ai fost atât de bun cu
mine toți acești ani!

Mu-ți doresc decît poezie... poezie...

Și multumesc, multumesc! 39

E atât de iarnă ni-i atîta frig în sufletul
meu! „400 mulți ani!” „Acești, Ileana”

*

Și scrisoarea ta, drept răspuns:

București, 26 noiembrie 1989

Ileana,

Nimeni nu ni-a permis vreodată să-mi
scrie o scrisoare atât de murdărie chiar
de ziua mea și nici într-o altă zi. Faptul
că tu ești în stare de o asemenea performanță
iată, mă lasă definitiv cu un gust cât se poate
de amar. Gestul tău este dincolo de orice în-
țelegere. Sînt atîția ani în care am luat din
viața mea, din timpul meu pentru a-ți arăta
lumină, pentru a te educa (hm!), pentru a
te pregăti pentru un examen, vorbindu-ți
întotdeauna curtos și prietenos, și iată
reacția ta (nu răspunde, pentru că eu nu
vreau nici o răspundere pentru că nămin
om): „mi scrii precum unui porc. Tonul
înșelător tale (pentru că o scrisoare
este altceva, indiscutabil) este de-a
dreptul nebunesc și te-om uita de

40
câtava ori evident uimit. Constat că la ora
la care-ți scriu sînt tare trist. Paradoxal,
sînt tare "trist" tocmai în ziua cînd un
prieten maghiar pe care nu l-am vedut
de nouă ani mi-a făcut cel mai copios dar
dar din cîte mi-au fost făcute vreo dată:
un pachet cu șapte bilograme de reviste
interbelice de o valoare absolut de-
sebită, cu totul nouă. Mă voi bucura de
mine pentru că mi-au umplut casa. În
nara aceasta, însă, ți scriu această
ultimă, cred, scrisoare. Țini "pare rău",
dar nu se poate altfel. Reacția ta este
nejustificată, iar tonul, repet, întrece
orică închipuire. Ți-am scris o epistolă
normală, pentru că era normal să țin
înținat de asemănarea flagrantă dintre
un text al tău și o poezie a lui Mircea
Micu. Nu mi-am "închipuit" nimic,
cum zici, am constatat doar asemănarea
flagrantă. Și m-am întrebat, mi-amîn-
tesc, "de ce?". Am discutat cu Adrian
și el mi-a spus că a primit textul acela
de la Corbu, deci, logic, tu i l-ai Tri-
mis, alte zăbire neînchipuindu-mi.
Faptul că tu nu-ți "amintesti" și i

fi trimis Textele lui Corbu⁴¹, te privește,
nefiind eu sau altcineva răspunzător
de amnezia ta; ceea ce pot spune cu
certitudine e că am văzut întâmplător
la Corbu o scrisoare de-a ta și cu puțin
astă neînsemnând că le-am reținut
sau că le-am citit; lucrul acesta s-a
petrecut în passant, întâmplător și
cred că prin iarnă trecută. Spun aceste
lucruri pentru a răspunde "directivelor"
tale. Consider că la constatarea (publi-
citate: CONSTATAREA) mea, de cititor, tre-
buie să reactionezi altfel. Nu te-am
acuzat de furt, nu mi-am închirmit
nimic, m-am întrebat doar de ce bea-
mând 2/

flagrant cele două texte. Aceasta, evi-
dent, ne elimină ipoteza că Daniel
Corbu a "scris" acel Text pentru să-ți
face un deserviciu, însă eu nu am spus
nici aceasta, eu am constatat asema-
narea flagrantă. Nu înțeleg de ce treci
peste aceasta pentru a arunca pe
două pagini cu vorbi în mine?! Ce le-

gîtură ~~are~~ una cu alta?! 42

Faptul că am folosit termenul „creatură” (care vine de la francezescul créature, un cuvînt evident gnomos, un neapărat peiorativ!) n-ar fi trebuit să te irite, mai ales dacă i-ai fi cunoscut ni accepția plastică ori cinematografică.

De unde tupeul de a spune „voi” ni de a mă amesteca la gramadă, nu înțeleg!

Ce cuvînte-~~sunt~~ astlea: „Dar voi, voice nișteți? Dacă n-ati avea poezia cu voi, ce-ati fi?”?! E de-a dreptul stupid că poți vorbi precum o servitoare, tocmai tu!! Și reține, Illeana: dacă vrei să spui ceva neapărat despre mine sau un alt poet (accept termenul cu corecțiune „catalogați” în general), logic ni inteligent este să pleci de la evidentă, să „arăm” poezia, nu de la tatismul „dacă n-ati avea”! Ce păcat că în școala românească de arti nu se predă ni logica! Știe toată lumea că nu nițicum la fel (o, Baudelaire

Endemna lumea să ⁴³ nu dispretuiască
sensibilitatea unui om, pentru că ea ar
fi geniul aceluși om!), chiar și dacă
n-am fi "scriitori" (dar și ca scriitori;
iată: de exemplu, Daniel Corbu jură
din altă, Adrian sau Dumitrescu nu fac
una ca asta!), și că fiecare om este singur
în felul lui. Dacă eu n-am "plins" de
singurătatea mea, acestor a fost o
formă de prietenie, întrucât nu și-am
făcut propuneri — oșă cum n-am
făcut niciodată altceva. Ce-er în-
demna ca toți prietenii (sau, în orice caz,
cei care au tipul să invoce acest sen-
timent vis-à-vis de altcineva) să se
jignească pentru că unora au simțit
dureros singurătatea și s-au "plins"
omeneste de ea? Ti-am spus eu cândva
că a jigni singurătatea și timetea
unui poet înseamnă a jigni singură-
tatea și timetea oricărui poet, inclu-
siv pe Eminescu, pe care-și susțin și
goizăntii platitudinile. Dacă ai fi citit
doar abecedarul în viața ta, n-ar fi
scandalos. Heana. Scandalos este ca

tu ai semnat, vai! ⁴⁴, și poezii și poți
vorbi în halul acesta despre oameni rin-
guri care scriu poezii. Apropo, zău, nu
ți-e rusine de Bacovia?

Vorbești despre fuzii ca despre miste obiecte,
faci tot felul de afirmații curioase și urite
pe seama lor, înva un înțeles de ce pui
spusele tale "în gura mea", ca să zici așa?

Nu ți-am vorbit niciodată urit despre femei
și nu am "profitat" niciodată de vreuna!

Esti stupid să-mi vorbești tu, o puștoaică,
despre "utilitatea" femeilor. Eu le iubesc, nu
le cataloghez!

Mimicinosi, prefăcuți în înțelegerea sufletelor!!!

Și cine? Dacă e vorba și de mine (ști, tu
și tiranii ce mai băgăți totul în aceeași
oală!), precizez că, neavând nimic de
ascuns, nu am nici un motiv să mint,

și că în ceea ce privește prefăcătorii,
neavând nici un interes, nu am de ce
să fiu prefăcut.

Despre "înțelegerea su-
fletelor", ce să mai spun? În Treburile
(neînțelese) ale lui Dumnezeu nu mă
amestec! Esti evident stupidă că ai

17 ani aproape ni-mi⁵⁵ vorbești frecvent
mie despre femei care m-ar da (eventual
ofară ni cu m-aș ține "în genuchi" să mă
primească înapoi! Ileana, până una
alta, eu ti-am fost ni profesor, și deoar
un bun prieten. În plus, eu ti-am fost
bărbat, nici măcar iubit, deși te-am
iubit ni pretut întotdeauna, ca să nu
mai spun că tu mi-ai spus nimic despre
relatiile mele cu femeile (pentru că ni-ți
permiți să vorbești despre acestea) ni
că, în orice caz, eu iubit ni iubesc ființe
care mă iubesc, deci e un sentiment re-
ciproc, statul în genuchi ni faptul fiind
obisnuite ale imaginației tale (bolnavă
de data aceasta!) din moment ce le
pretinzi ni-n prepusa ta ultimă scri-
soare. Sigur, Ileana, ai dreptate: "De
fapt, eu esti obligat să faci nimic
pentru mine". Te asigur că nici până azi
nu-am făcut nicic pentru tine, dar
că eu ti-ar strica măcar să-ți păstrezi
bunul-nimet. Am să dau această scri-
soareⁿⁱ alor tăi, te asigur, pentru că eu

46
os, putea - o păstră! Nu te supăra că am
să le-o citesc și prietenilor mei, poate,
sau mai curînd domnului Manca, că
tot ai considerații interesante despre li-
teratură, poezii etc. Poate să țină o lecție
despre onestitate!

Poate că n-ar trebui să spui disprețuitor
că am fost bun cu tine în acești ani! Poate
că realmente am fost bun...

Mi-e foarte rușine de ce-ai putut să-mi
scrii, de câtă mîndrie mi-ai aruncat în
față (Doamne, de ziua mea! — la ora
aceia care îți scriai, ca să vezi!, eu citeam
emotional cele Treisprezece scrisori pe care
le găsisem în cutie; și Violeta mi-aseris,
mîndrita! — am să-i spun ce dar mi-ai
făcut de ziua mea!) în ziua cînd am
împlinit 30 de ani și nimic mi-
venea să creadă! Voi transcrie mes-
ajul tău în „carnete mare”! E memorabil!
Voi căuta toate scrisorile pe care mi le-ai
scris în acești ani și le voi înmăpăsa
familiei tale. N-au ce căuta la un
porc, mi-ai scris? ~~și dăruie~~

47
Ți doresc o viață pe măsura caracterului tău
Te rog să nu-mi mai scrii! Nu-mi mai
amintesc cine ești! Am toate motivele
să procedez așa.

Avram Dumitrescu "

*

- la o zi după ce i-ai scris, constată:
n-ai să le spui alor ei, n-ai să cauți
scrisorile să i le împovărezi. Ți trimite
doar scrisoarea de ausi ms. și vei refuza
să mai stai de vorbă cu ea. Nu vezi
legătura între plagiat și haimanalicul
cu care te-ai împrozat. Ți dai ni deștate,
la urma urmei: a scris ce a simțit!

*

27 noiembrie 1985

- Unora, grimasele le tin loc
de cultură:

*

- În felul meu n-ai fericit că nu am decit
poesia. Cine se oferă să mă impuste?
la 30 de ani nu ești fanfaron, nu mai
poți fi. Ori ești prost, ori ești sătul! Cred

că eu sînt rătăcit! (- Scriind - i 40
Anei (Blondiana)

29 noiembrie '85

*

- Toni Nagy ți-a făcut cel mai
gumos dar din viața ta: 7 kilograme
de reviste interbelice. Între ele 40
de numere din revista „Gîndirea”.
Citești ca un hămesit toate aceste
reviste care - > o altă lume, o
altă turbare. Nici fascismul și nici
ortodoxismul nu - > deloc pe structura
ta, însă totul este interesant ca
literatură. Fostul tău coleg de
război, Toni Nagy, ți-a făcut un
dar nemaiomenit! N-ai să-l uiti
niciodată! De mai multe zile, seriile
tale (dar după ce vine curentul ^{de electricitate}, pentru
că se oprește mereu!) sînt foarte
interesante prin aceste lecturi.

*

*

49

- Ai-dimineată, ferestrele erau înghețate.
A-inceput iornă serioasă!

*

- Te-ai trezit la miezul nopții și ai ieșit afară. Copacii erau zăpada pe ei, tot peisajul mla razele lunii. Ai avut o clipă sentimentul că ești pe altă planetă. Din păcate, erai tot în amărăciune de acum.

*

- EA ți-a scris ca un copil deștept și cuminte. Bine că e liniște în grădina lui Dumnezeu!

*

sâmbătă, 30 noiembrie 1985

*

- "Journal en miettes" al lui Ionesco este cit se poate de trist. Te așteptai să întâlnești un fanfaron eclectic și dai peste un sceptic ~~care~~ care se întrecea mereu "à quoi bon". Îți plac

Indoielile mele, Tristetea ¹⁰ sa pentru
ca se inrodesc cu amărăciunile tale,
cu acea conștiință a inutilității tuturor
faptelor pe care le facem. Până ni morala
pare deodată stupidă când te îndoiști prea
mult. Nu stăpînim nimic, într-adevăr,
ni chiar dacă Ionesco n-a spus,
păgînile mele aceasta sugerează. Nimic.
Nu stăpînim nimic, niciodată, pentru
că e discutabil dacă vrea să amestec
ceva. Ionesco și devine tare apro-
piet în seara aceasta. Stai de vorbă
cu el. Încet-încet nînteti de părere
că nu e nimic care să merite totul,
că numai a fi viu contează, însă
ni această bucurie e tot un fel de
frustrare pentru că, deh, cel mai des
trăim superficial, în interiorie, con-
știnți de alegătura pe ceva mai
bun și, prin urmare, iluzorii.

* duminică, 1 dec. 1985

*

17

- George Ostrovesanu, profesorul tău
din clasele a VI-a, a VII-a, poate și a VIII-a
îți scrie din 23 septembrie 1985:

"Îmi amintesc foarte bine că tu citeai
mult prin clasa a VIII-a și uneori te ve-
deam cu vreun roman deschis sub bancă
în orele de gramatică".

*

- Îți scrii unei fete de 18 ani: "Îmi
place ce e frumos, iubesc zămuretea,
am furuni și inventez mereu, dar nu știu
să fiu sluga nici unei utopii. Despre
femei îmi place să vorbesc mult de
Zina Victoriei!"

Nu mai?

*

Și: "De Anul nou, după Gerilă n-are
decît să-ți aducă un țreang. Nu-l vei
folosi. Aș prefera un bilet pentru Paris."

Și: "Îți scriu la lumina unei lămpi

și nu știu de ce din când în când ¹² or vrea
să las stiloul și s-o aplaud. Mi se pare
cea mai grosă realizare a socialismului.
Ba nu! Mama, în bucătărie, vorbește la
entuziastic (evident, lumina este altceva)
unei lumini! Deci, lumina e cea
mai grosă realizare a..."

*

- Niciodată nu merită să te sacrifici
pentru oameni de nimic! Niciodată!

*

- E o nenorocire să fii poet, dar în
acelasi timp cred că nu există ceva mai
profund în gura omului pe lume!

*

- Îți privești. Trăiești pentru a munca și
pentru a îndeplini planul. Totul e
amuzant. Și totul e de plus.

*

- Toți acești ani sînt de plumb. Pri-
mărenile nu-i pot topi. Nu există
glacii.

*

marți, 3 dec. 1985

13

- De fapt, crezi că nu te interesează nici
o ideologie. Apropo toate ideologiile
duc la a forma^{*} sau^{*} altă de tiranie.

*

- (în altă scrisoare)

- Cu tata seant. et comp scriburile nu
Tramviiă niciodată. E de-a dreptul scan-
dalos să fii frustrat de libertate din ca-
unui anturaj cosmopolit în găgăuțism. (...)
Vă scriu despre unele catastrofe numite
sameni și citez de parcă ar fi și impor-
tanti. (...) Sînt gîtuți (de amotie). Dacă
sînt gîtuți cu adevărat, nici n-^o mai
scriza (u. m. - à propos de 30 de ani în epoci
(...)) Uneori vă mai căutam pe voi și invitam
să stați aici printre morții (6) 10, da' și voi fa-
ceti școala în Sud ca la Verdun! A propo,
cum stău cu producția la ha!? Precizare
n-am spus la ha! - ha! (...) nu m-
mai mutat la P.N. ^oay în alt concert (...)
Vizez stupii tăi, Costele, în Picta aceea din
capitalie! (...) orice -^o face, nu mă pot
reporta ~~la~~ nimic altceva mai sînti decît
la neptile albe în care felurite fantasmе
mă hăitue și mă fericesc! Si nu sînt Homer
și nu sînt Malcom. Dar împărat sînt!

(...) Pentru că glorie înseamnă libertate (...)
continuă buletinul de știri cu rești din Paradis.
T. e la Brașov, alăptează mîștii ce neopătesc
(...) Mi-e dor de ea ca de a neopătesc de dra-
goste, dar nu mă fac decât puțin de aur nînt
morti. (...) fug la oraș (... la Maria (rău mă face
bibilăi!)) (...) în schimb venind a inginerare
cu nume orgotic: Gagiu. Să vezi de -ocum
erotism! ("... vorbii de inspectarea colării!") (...)
Pe vremea merg la București rău nu s'ăd ni cu
ceva realizări ni rău dau în mintea copiilor
sîm parcul cu acalazi... Fiftu. (...)

3 decembrie 1985

*

- Te-ai gândit că un om ajuns
la Paris poate uita absolut totul, în
afară de leoa: pe mama lui.

*

- zile foarte calde la început de
decembrie! S-a ajuns și pînă la
+23°! Trei zile la P. Neamt, pe
acest fond.

*

*

15

- Întâlnire emoționantă cu Maria
A., după mult timp. Pierde un tren.
O, vaginuri memorabile! Orgazmul a fost
înghețat mai multe ore. Ochii ei fur
morînd și zicând. Timpul, desigur.
Sivii, flezărit, disgraționi, la sare
luni după o noapte... "Mă iubesc și
respect bărbatul, dar tu ești singurul om
pe care nu mă pot alina". Da! A
zăbovit în fața unei garoafe!

*

- Tîr Elize' la Radu. Intr-un park
singuri, bătuți de noare. Se gîndesc
la cit de puțin Trăiesc femeile. Pentru
sex, pentru neclii, pentru birfoi. ~~ATA~~
"Un imperiu de putere!" zice unul din
noi.

*

- M. Trunșă. Fugind de la zodia
lungi plumbări. Apoi liniștea și
sica de la 45. Voi iubiți cu a poftă
care părăsesc morți timpului.

*

16

- Adrian. Citesti pe scriute dintr-un manuscris al sãin. E profund, dar limbajul e - a suferintã. Iti arãtã mi un manuscris al lui Sava. Un sentimental bonom, încurcat prea des de sintagme desuete. Intr-a literaturã mãruntã se poate surinde mi oãa.

*

- Rãmãni ningur. Refuzi sã te gîndesti la literaturã. Ai vizat aeroportul Only. Citesti reviste de Turism vechi. Cu 6000 de lei puteai sã stai douã sãptãmîni în Grecia or Turcia. la Paris te jureai tot atã vreme cu 8000. O, vremuri!

*

- Un invocatãor intrãalã în cancelarie ce e cu Halesburgii, cã nu stie ce sã le spunã elevilor. Tezi' aprã te duci sã te pizi.

*

*

- EA. Solicitandu-ti, cu un stol de
cauze, 350 de lei. Nici nu mai ai.
Ti scriu politicos si sarac.

*

- Te scriu cu oameni de bine, placuti
Elena G., d-na lungu (care-ti citeste
scriori tipicare si pline de dor de
tara ale unor oameni - medici -
raimori in Electia; eu peste 55 de ani
si inleesc cimir!) Felicia, d-na
Agafitei.

*

- Luca, scriindu-ti: "EPISTOLARULE!"

*

- Ti scriu lui Mircea Martin pentru
un spot vis-a-vis de Inghel in
care fură Daniel. Presimti ca nu
reactiona. Beh!

*

- Grigoreu, intr-o alta epistola
apreciind talentul si umorul tau

credința în steua ta, ia ^{și} perca a-
părarea 'nabătului actual. Însingurarea
e socote drept un bine, ^{at} timp
cât e o formă de libertate.

*

- În "Contemporanul" de săptămîna
trecută, tehnicienii și muncitorii, plus
profesorii dedicați de romînii re-născuți
cum de s-a tipărit o carte precum
"Un om norocos" de Păder, din moment
ce nu e inspirată din realitățile
socialiste! Hui! Hui la prosti!
Ba e inspirată tocmai de so-
cialism. Au ajuns țigoveții să
judece calitatea unei cărți!

*

- Limba ta stă pe gîni. Însăamă
că românii un om ciuștit și-ti
asumi posibilele consecințe.

*

*

59

- Scrii numai scrisori "rele", născut
de opterea luminii seară de seară.
Suntre 17 și 20, 10, nu se aprinde ni-
ciodată. O vale de cîntite! Gloră cînti-

*

- Cantitatea de idioti de la școală
pare direct proporțională cu idiosincraziile
oficiale. Pe acest fond amar, epurată
ti bășcălie este de fapt o amără-
ciune tot mai atotcuprinsătoare.

*

- Tu n-ai să mori cu o broșură
în buzunare! Esti multumit că știi
aceasta.

*

- Tăierea porcului este ceva de-a
dreptul disgratio. Atora le place.

*

- Asculti pasaje din "Tratamentul imobilizării"
și de Pușor Nedelcovici, aparut

recent la Paris. Taci.

60

* 12 decembrie 1985

- În noaptea aceasta de 12 spre
13 decembrie, acum doi ani (!),
Nichita se ducea de tot nu
știi unde. Te gîndesti trist și
săruturi, totuși, la el. Citesti poezii
de-ale lui. Mîine vei vorbi co-
pilor despre cîntecul care a
trezit de la moartea lui
Nichita. Da, ești trist.

* joi, 12 decembrie 1985

- 13 decembrie. În toate cele cinci
ore, nu faci altceva decît
să le citești din Nichita și
să le vorbești de EL. Unii
copii păreau fericiti.

61

*
- „Ascultînd” un individ care
zdrăngînea un acordeon ni
cînta din gură: „Dacă asta-i
muzică, înseamnă că ni porci
cîntă”.

*
- V.B., à propos de socialism:
„Putea să se cheme oricum altfel,
cî tot oia era!”

*
- Hm, bărbatî! „Esti nemaijovenită!”
le spuneai femeilor. Nici o femeie nu
e nemaijovenită. După o vreme,
fiecare bărbat constată aceasta.

*
- Obosit.

*
duminică, 15 decembrie
1985

- Ultima Trăisnaie oficială: ti s-a cerut să faci contract pe un porc! Ai întrebat ce fel de porc...

*

Evident, n-ai să faci nici un contract. Numai asta nu li se mai ceruse poetilor!

*

- Aseară ai vorbit cu George Balăită, la telefon! Totuși, plamenile nu s-venite de la Consiliul Culturii, cele trimise centrelor de librării sînt orientative. E de părere că nu vor fi probleme, că s-ai să apari. Se poate. Ah, vorbit despre vreme și venirea ta la București după Anul nou. U București, deniger, vorba lui Luca Pitu!

*

- Martei Patru: „E un decembrie estenic, e drept, dar prefer orice, numai să nu mai ningă, să nu mai fie

63

ca-n Walhalla, ră-mă-mi mai
dea walhyriile ră-beau năduf, ră
mă-mă mai nănt ca mortii din le-
gendele bretonne, mortii aceia care m-
zeau de zig și năngurătote ca în
timpul vietii."

*

- Așară ai fost la o professoră de
geografie și te-ai uitat la ea cum
zâmbea de pene a gîscă slabă.

*

- Martei, despre Sonda B.: "Ea și-mi face
papanoși și-mi dă ră-beau tot felul
de drăcii. Stare într-un fotoliu și
mă gîndesc la Iisus Hristos."

*

- Te gîndesti: mă eti niciodată livrare
cu oamerii care te emționează.

*

- Femeile gîmoase. Ca filmele color
și plac. Dar n-au consistență.

- Lumina se întreprinde pînă la 21,30.
 & demență curată. Si dacă lămpile
 ar face ni' ele greseli?!

* marți, 17 decembrie
 1985

Ca ni' glaciara, spiritul trebuie să
 se raporteze mereu la ceva pentru a
 rămîne viu. O glaciară se raportează
 la un nam, la un betigas, se continuă
 prin acel nam sau prin acel betigas,
 apoi un lemn mare, trăiește
 astfel. Astfel, se stinge. Spiritul
 la fel, trebuie să se raporteze mereu.
 Totul tinde spre un Dumnezeu, spre
 o ordine deplină. Cît deuri!
 la un om, fascinantă e doar incon-
 stienta cu care se agită de ficcare
 și, direcționindu-și gîndurile în fețele
 spre un ceva cel mai des neclar.
 Aceea rinuciderea a devenit un
 pretext filosofic, o niadă la care
 gînditorii se au sprijin.

65

*

- Ai citit cu plăcere, aproape fără
pauză, volumul acela de eseuri al
lui Mircea Eliade „Jurnalul lui
Euthanasius”. 379 de pagini absolut
plăcute!

*

- Nu există bucurie mai mare și
mai fără capăt decât lectura!
În viața ta de până acum, te-ai
plăcut de absolut orice, inclusiv
de viață, dar nicio dată de citit,
de fascinația paginii tipărite.
Nu ești făcut decât pentru cărți. Ce-
lalte sunt frivolități. Inclusive
minunățiile perisabile numite femei.

*

- Te-ai iubit cu atâtea femei! Și
foarte aseamă sex, toate se repetau
în aceleași șapte și mănturisirii.
Numai de ordine joc femeile! Și
ce puțin trăiesc, pentru cât de puțin

*

- S-a făcut fug din nou. Cum
ră-ti închipui un melc pe vremea
aceasta?!

*

- Ai citit stihia filosofi, stihia in-
păimintată! Ai fost mulțumit că nu
mai erai singur. Numai când esti
singur vorbești cu aceste pagini.
Nu înțelegi, însoi, la ce folosea(!?)
S-au adunat atât de multe și nu mai
ai timp nici să le recitești. Existența
lor, însoi, îți aminteste mereu că
ai trăit(!) totuși, că esti viu.
Mereu ai nevoie să numești ceea
ce e viu, să te convingi că se
poate vorbi despre aceasta.

*

- Mama. Se ninte tot mai rău.
Amorteste tot mai des. Ce imposibilă
și jalnică e bătrânețea! Nu poți schimba

67
minic. Stai cu ea și este de-a dreptul
unilateral și să vezi cum trece, cum
se pierde! Despărțirea de ea va fi
cel mai rău fapt pe care va trebui
să-l suferiți. Mama e
ninguna ființă pe care o iubești
necondiționat, în absolut. Ea este niște
realitate care nu are nevoie de nici
o filosofie pentru a fi înțelesă.
Nu o poți descrie. Are greutatea
unei fantasmе perpetue.

*

- Lipsa de cultură este unica explicație
a lipsei de solidaritate cu un intelectual.
Constată aceasta și de și în cancelaria
superioară a unei școli. Bibliotecile
educative de acolo trăiesc atât
de comun, între obiznutele atât de
puerile și vulgare, încât sunt tare
greu suportabile.
Exemplu: un elev de o creativitate
scandalosă este și de o resimțire

cum n-ai mai entilnit. Ti-⁶⁷a repetat
pe hol, fugind, că „e n-ai ti Trinitarian
tata di ti ica dracu”, după ce, între
colegii (!) lui de 13-14 ani vorbește mereu
zignitor și pornografic la adresa ta.
rizer, el suportă greu. Vine la școală, în-
vitat de cei de acasă, numai pentru a te
sfida, pentru a te enerva ca, eventual,
să-l bati și astfel să te poți reclama.
Evident, te doare-n cot de reclamații.
Cea ce ști e că nu te poți slugărnici
unui imbecil, indiferent despre ce e
vorba. Pe acest fond, când îi spui
directorului (acel activist găgăut
care, cu ani în urmă, îți pusese că
„Eminescu e un glau”, acum vrea
să importantă!” — fapt ce te făcuse
să-l injuri în mijlocul comunei,
pur și simplu ai făcut o criză!) se
îți permite un „cler” să-ți spună,
atitudinea lui este glaucă și aproape
indiferentă. Pentru acel cretin ești o
cârpă”. Bun! Dar lipsa de solidaritate
a directorului față de ințoria ta vor-

69
moldă vis-à-vis de fuziunea⁶⁹ acelu
nerimțit dovedite că și el, directorul
te consideră a „cîmpă”. Știi cit este de
iubit de acești profesori, plajonati și
imbecili (cu mici excepții), însă ce e mai
agore este că ei, prin atitudinea lor
flegmă, se desolidarizează de însuși condițio
lor de profesori, de cauza și rostul
fundamentului. Ce să iasă din „educa
pe care ei o dau unora copiilor pentru
că „za a venit dispoziție”, și nu pentru
că ar avea vocația binului-mint, a
modelării spiritului copiilor!?

Ai știut întotdeauna că locul tău
nu e printre aceste creaturi cu studii
mediecre, printre aceste „tote care
nu au citit o carte de milicane
de omi, care au opinii, vai!, toturi,
dar acum începi să nu mai raporți
delec prezința lor. Trebuie să-i descrii
într-o carte! Dacă cei care vin în
inspectie or fi xerioni (și or avea
puterea necesară), or Trebuie să desfin
teze școala la care predai (!?) acum.

70
Cu indulgență maximă poți pune nota
cea mai mare, 6 (șase), la unele
clase. Singurii care sunt la alt nivel,
sunt elevii de-a 5-a, pe care mi-lari
deocărdă dormă, doi-trei de-a 6-a și
câteva dintr-a 7-a. Este scandalos
nivelul medicilor de pregătire al
profesorilor și (mai ales) al învățătorilor,
reflectat, din păcate, în mediocritatea
elevilor.

De unde să pleci la oră cu elevii de
14 ani, când nici unul nu știe cine
este Balcescu, ce-i o paralelă, ce-i
un fluxion, ce e micul dejun, ce
înseamnă „antihistaminic” sau
„impermeabil”, care sunt vecinii
Târnii și care este cea mai frumoasă
poezie populară românească?!

Cine i-a adus în acest hal în clasa
a 8-a! Ce poți tu salva în câteva
zile de carte cu ei?! Sunt atât de
imbecilizati, încât ~~și~~ au pierdut până și
ambitiția de a mai recupera ceva.

Oare ca niște înmormintări. Este nos-
tim, totuși, că orgoliul lor funcționează
până la insultă fătigă atunci când
constată că sînt imbecili și le comunică
cu „argumentele” lor că sînt așa.

Înna! O altă realizare a acestor
vennuri!

*

- De ce nu există nici un șeu care
să se gîndească și la tine și care
să te scoată din mizeria de la
Porca!? Chiar dacă te-or muta
în iad.

*

- Radu F. ți-a spus la telefon că
va veni mîine acasă. Simplul fapt
că vine te bucură. Ți va aduce
și „Antimetafizica” (Trinimi de Aurelian
Titu Dumitrescu) și „Tîn Elise”!
Te bucuri și îl aștepti!

*

*

#2

- Dacă ai fi sigur că ar căsca jumătate măcar din imbecilia pământului, ai dori nimeni un război. N-ai decît să mori și tu în acest război, dar măcar să poți. Trăiești mai curîț alți intelectuali, alți poeți, alte minți care nu se obișnuiesc cu orice.

* joi, 19 decembrie 1985

- Din istoria memorării: fostul ref al securității din România, Pacepa, care în anii trecuți a rămas în Occident și mai apoi a cerut azil politic în USA, declară recent într-o publicație americană că, la noi, una din cincispeze persoane este informator al securității!

*

- Recitești „Grigora” lui Musil și „introduction” la „Tertres personnes” de lui Montaigne. N-ai nevoie de

Jemei.

73

*

- Unamuno : „ Miciodată mi voi uita
efectul dezagreabil, dezgustul adine,
pe care mi l-au provocat bulevardele
Parisului ”.

Doamne Unamuno, la Paris nu -ți
puteai inventa o corrida, îți era
dor de tauri într-un oraș căminia
ei nînt suficiente muzeele, bisericile
ni Sena, nu te puteai bate ca un
apostol pentru Spania aeterna, ~~nu~~
dezagreabilă era numai „dragostea”
dumneavoastră îndepărtată, Parisul
era o lumină!

*

- Un bot de carne! Vai, ni eț plus
vomează! Cît nis! Cîtă batjocură!
Totul se nîmente ^{ori} : om.

*

19 decembrie 1985

*

24

- Didi: Îmi pare rău! Și ce dacă-mi
pare rău?!

*

- Scriindu-i lui Adrian: „Uneori, recu-
vosc, mi-ar plăcea ca prietenii mei
să mă „opere” numai așa: „E vanitos, e
enerwant, e intolerant, și vine să-l
împusti unsoari, nu tace, dar e cinstit și
nu e prost, e bun și conștiința acestuia
face să-l facă „rău”. Dacă n-ar avea
talent, ar fi bun de ministru, și să
se bată pentru ceva, dar bine că are
talent. E destul ca să fie demn de
stima mea!”

*

- Crezi că nostalgia e semn de
inteligentă, totuși.

*

- O femeie cu pielea verde! Ar fi
imposibil să fii atras de o asemenea
piele!

*

20 decembrie 1985

*

#

- Adăzi are unul "dreptate", mine un altul, peste o vreme nici acela nu mai are "dreptate". În consecință, nimeni nu are dreptate în mod absolut. Cei mai mulți se folosesc de aderențele și alei pentru cauze personale, meschinate ca toate cauzele personale. De aceea ești întotdeauna în conflict cu cei din jur, cu societatea, mulțumirii lor de mine, cu lenia gândirii lor. Pentru societatea românească, cel mai comun slogan este "să fii în rând cu lumea". Acesta e și cel mai periculos. Pentru că uniformizează, pentru că "lumea" este cel mai des o turmă și pentru că "în rând cu lumea" uniformizează, inbecilează, aneantizează.

Meru nu ești de acord cu ceva, meru ești nemulțumit de "replicile" convorbitorilor.

Toate acestea, însă, sînt minicuri pe lingă moarte. Moartea este cel mai trist și nemerit lucru. Cele mai triste

sfirșituri sînt ale oamenilor inteligenți,
totuși. Pentru că e nîngura dată cînd
inteligenta nu se folosește la nimic.

*

Un film rusesc, „Omuzor u genu”,
după Turgheniev, a avut darul de a
te încanta cîteva săptămîni, fiind
transmis la TV în serial. Bazarov!
Nihilistul. Cu Vladimir Boghin în
rolul lui Bazarov! De neuitat!

*

Grăciunul. M. mi-a petrecut șase ore
cu tine. Cîtă bucurie, ce desmăț! Și
bucuria se lăsa în ochii voștri și
începeți și ascultați muzică.

*

O felicitare la Fondul plastic, de
la Lămîța. Sentimental că și-a amintit
de tine, iată!, te emoționează.

*

*

87

- la Borca, intelectualii sînt rari ca și
bisericele. Enumeri: învățătorul Petrescu,
notii Lungu, notii Agloarei, profesorul
Bădăi Aurel. Stop. Și?! Asta-i.
Cum să trăiești aici?! Cum să mai
trăiești aici?!

* miercuri, 25 decembrie 1985

*

- 31 DECEMBRIE 1985. O zi de marți.
Ora 13,30. Ești o ființă umblătoare.
Ești viu. Aceste cuvinte spun totul.
Ai zăbărit. Ai jucat fotbal ore în șir,
după o pauză cam lungă. Ai și răcit
pentru că ai jucat pe noroi și apă
fă. Nu e deloc răședă. Păc-ă să fi
Posti. Teri s-a făcut puțin mai rece.
A fost tare cold zilele de șir. Un decembrie
în care nu l-ai putut citi pe Bacovia.
Ai citit multe din articolele lui Jonesco,
majoritatea interesante. Asculti Morost
Ai recitat o scrisoare de la Marta Petrescu
Tristă și ea, biata! la 15, va veni

M. Jexi-dimineață a venit îndăcșimată
de bucurie că ai ei i-au dat voie să
stea de Revelion cu tine. Era foarte jun-
măasă și i-au sărutat ochii. Te bucuri mult
pentru bucuria ei.

Veti sta cu Radu și Maria lui, la el. Te
bucuri numai pentru prezenta ~~lui M~~ ^{lui M} cu
tine. Altfel: o noapte nesemnificativă.
Ai feleră. Te-ai mișcat și ieri ca o fecă.
Concertul nr. 24 pentru pian și orchestra
al lui Mozart este minunat. Radu
ți-a adus acest disc pe care e și așa
minunată a lui Beethoven, "Für Elise",
cu Paul Badura-Skoda la pian.

Te gîndesti și te-ai gîndit la mo-
stul originalului. Mereu vrei să
scii o carte plecînd de la această
enigmă neblimă a destinului omeneș",
fără a pica, deriger, în ortodoxism.

A n-a mai dat vreme de zece zile
și mai bine. Să-i fie bine!
Ai ai primit scrisori sau felicitări de la
Marta Petres, Gh. Simon, Nicolae Sava,
Veronica Toranu, Dorina Negru, Juliana Pucșă
și Corbu cel ipocrit. Mai zilele din urmă,
ai primit o epistolă de la Corinne
Boudelicque, de la Paris. Și va mai

Trimitte cărți. Ideea te bucură⁷⁹ pește măi-
saură. Radu ti-a o dus, trimisă de Aurelian
Titu Dumitrescu, "Antimetafizica" cu Nihil
Minunată carte!

Asculti Mozart. S-a mai dus un an.
Ești viu. Ai avut vise urâte în ultimele
noapți. Mai ai febră. Va veni ~~M~~ și
lumea se va mura de la doi. U
ștepti.

*

- "Capra". Obicei vechi. Hm! Ce deformat
e! Dacă s-ar face un studiu sociologic
s-ar constata un lucru: că 98% dintre
ei care "se apucă la « capra »" sînt
fostii repetenți și solilor, fostii desipre-
delenși, fostii nerimțiți și hulizami. Ti-
să nă privești această depravare!

* morți, 31 decembrie 1965

